

vil nødvendigvis kræve et vist areal langs den nuværende digefod inddraget under selve diget. Forslag fra digelaget om en sådan foranstaltning foreligger imidlertid ikke.

Den vej langs Rejsby diges inderside, som i lovforslagets § 2 er forudsat anlagt, er hidtil påregnet anlagt umiddelbart langs den nuværende digefod. Hvis selve diget på et senere tidspunkt skal udvides på den ovenfor angivne måde, bør bærmevejen imidlertid rettelig placeres i en sådan afstand fra den nuværende digefod, at digets bagskråning kan udvides til det nu for bagskråninger almindeligt anvendte anlæg 3, uden at bærmevejen samtidig skal flyttes længere mod øst (længere ind i landet). Hvis bærmevejen imidlertid skal placeres i en sådan afstand fra den nuværende digefod, vil det være nødvendigt at skaffe det nødvendige areal til veje ved at fylde den langs diget værende gamle fyldgrav op og delvis placere bærmevejen på dette areal.

Merudgiften ved en sådan ændret placering af bærmevejen er navnlig på grund af den nævnte fyldgrav ret betydelig og må på grundlag af et foreløbigt skøn antages at ville andrage omkring 6 mill. kr.

Hvis det under de videre forhandlinger med digelaget, amtskommunerne og kommunerne måtte vise sig rigtigst at vælge denne østligere placering af bærmevejen, og hvis amtskommunerne og kommunerne måtte være indstillet på at afholde deres andel af denne merudgift, ville jeg finde det rettest, at staten accepterer en sådan løsning og udreder sin anpart af merudgiften, der altså vil kunne forventes at blive af størrelsesorden på 3,5-4 mill. kr.

Ved at meddele udvalget foranstående har jeg ønsket at opnå, at folketinget ved sin forventede vedtagelse af lovforslaget forudsætter, at overslagssummen for de bærmeveje, der omhandles i lovforslagets § 2 (i prisniveau april 1975), anslås til et beløb af ca. 23 mill. kr. i stedet for ca. 17 mill. kr. som anført i lovforslagets bemærkninger, hvis den angivne ændrede placering af bærmevejen langs Rejsby dige vælges.

For så vidt udvalget deler min anskuelse om, at staten i givet fald bør deltage i tilvejebringelse af merudgiften ved en i forhold til den ved lovforslagets fremsættelse forudsatte ændret placering af bærmevejen langs Rejsby dige, ville jeg sætte pris på,

om udvalget ville tilkendegive sit standpunkt i sin betænkning og eventuelt optrykke nærværende skrivelse som bilag til betænkningen.“

Udvalget kan tiltræde dette.

I en skrivelse af 10. marts 1976 har Ribe byråd over for udvalget påpeget, at det vil betyde en meget følelig belastning af Ribe kommunes økonomi at skulle udrede sin anpart af udgifterne til de af lovforslaget omfattede anlæg. Kommunens andel skønnes i skrivelsen til mindst 11 mill. kr. Byrådet har herved henvist til kommunens beskatningsniveau og beskatningsgrundlag. Hvis statsbidraget ikke kan sættes højere end 60 pct. — og byrådet vedstår i sin helhed den om udgiftsfordelingen indgåede aftale — ønsker byrådet et langfristet, lavt forrentet statslån til dækning af Ribe kommunes anpart. Byrådet har under mødet med folketingsudvalget yderligere uddybet sine betragtninger. Ministeren for offentlige arbejder har i en kommentar til byrådets skrivelse bl.a. fremhævet, at det kommunale bidrag må betragtes som dækkende både den andel, som de enkelte, direkte interesserede grundejere ved tidligere lejligheder har måttet udrede, men som disse efter forslaget her slipper for, og den andel, som kommunerne som sådanne med rimelighed kunne forudsættes at udrede. Derfor bør andelen ikke sættes lavere end til de godt 13 pct., som lovforslaget forudsætter. Særlig grunstige låneordninger indebærer en yderligere reduktion i den kommunale — lokale — deltagelse.

Udvalget må principielt erklære sig enig med ministeren for offentlige arbejder i, dels at den lokale udgiftsandel ikke bør ansættes lavere end forudsat, dels at en særlig gunstig låneordning indebærer en reduktion og derfor er principielt uforenelig hermed. Selvom Ribe kommunes andel næppe kan skønnes til mere end ca. 9 mill. kr. — ikke som af byrådet angivet 11 mill. kr. — må udvalget dog påpege, at Ribe kommune inden for et kort åremål må deltage i anlægsudgifterne til forstærkningen af det godt 15 km lange Ribe dige, til bærmevej langs en del af Rejsby dige og til bærmeveje langs digerne på Mandø. Dette er en ekstraordinær situation. Da udvalget ligesom ministeren lægger vægt på, at alle de af lovforslaget omfattede ar-